

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.714 van 19 februari 2002
in de zaak A. 110.865/X-10.569.**

In zake : Willy Jacobus HUYGEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DE VENSTER,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Maria-Henriettalei 1

tegen :

1. de gemeente KAPELLEN,
2. het VLAAMSE GEWEST,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

tussenkommende partij :

de BVBA KWEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Willy HUYGEN op 28 september 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 14 mei 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen waarbij aan BVBA KWEN de vergunning wordt gegeven voor het bouwen van een werkplaats met kantoren op een terrein gelegen Sterrenhoflaan te Kapellen, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 102N en 102L2;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. VAN DE VENSTER, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat P. DYCKMANS die, loco Advocaat C. SERVAIS verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat J. GOETHALS die, loco J. CLAES verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat T. EYSKENS die, loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de BVBA KWEN vraagt in de debatten te mogen tussenkomen; dat zij de begunstigde is van de bestreden beslissing; dat het verzoek tot tussenkomst wordt ingewilligd;

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering lijkt te betwisten; dat een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid zich slechts zouden opdringen indien aan de voorwaarden voor een schorsing voldaan is, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoeker een dubbel nadeel aanvoert;

Overwegende dat hij in de eerste plaats doet gelden dat ten onrechte geen openbaar onderzoek is gebeurd en dat hem hierdoor een moeilijk te herstellen schade wordt berokkend "nu de openbaarmaking net als doel heeft om de overheid correct in te lichten met het oog op het schrappen of beperken van de risico's op schade aan de leefkwaliteit, en de kwaliteit van de plaatselijke ordening";

Overwegende dat het nadeel aansluit bij het derde middel; dat volgens dat middel de artikelen 3, 6°, 5 en 6 van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen zijn geschonden; dat wordt toegelicht dat wanneer, zoals te dezen het geval is, de werkplaats niet gelegen is in het industriegebied van een goedgekeurd plan van aanleg of van een ontwerpplan dat bindende kracht heeft, voor het bouwen van werkplaatsen met een oppervlakte van meer dan 300 m³ het college van burgemeester en schepenen moet zorgen voor de openbaarmaking van de bouwaanvraag conform de artikelen 5 en 6 van het genoemd koninklijk besluit;

Overwegende dat blijkens artikel 3, 6°, van het voornoemd koninklijk besluit van 6 februari 1971 het openbaar onderzoek bedoeld in de artikelen 5 en 6 alleen van toepassing is op de aanvragen voor het bouwen van werkplaatsen met een oppervlakte van meer dan 300 m² "voor zover die werkplaatsen niet gelegen zijn in het industriegebied van een goedgekeurd plan van aanleg (...)" ; dat daar te dezen niet aan voldaan lijkt; dat immers de bouwplaats binnen een gebied ligt dat door het gewestplan Antwerpen, zijnde een goedgekeurd plan van aanleg, bestemd is voor ambachtelijke bedrijven of voor kleine en middelgrote ondernemingen, wat, met de woorden van de tussenkomende partij, "een specifieke inkleuring van een industriegebied uitmaakt";

Overwegende dat het derde middel niet ernstig lijkt en bijgevolg ook het daarop geënte nadeel niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker voorts uiteenzet dat de bestreden beslissing hem confronteert "met de volstreckte onbruikbaarheid van zijn perceel waarop hij krachtens de geldende bestemmingsvoorschriften niet (...) mag bouwen" en dat zij een behoorlijke ordening van de KMO-zone onmogelijk maakt, zodat hij "eigenaar (blijft) van een perceel met een breedte van 14,5 meter waarop hij niet kan bouwen en dat daardoor onverkoopbaar is geworden";

Overwegende dat verzoekers perceel, eertijds bouwgrond, door het gewestplan Antwerpen is opgenomen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven of voor kleine en middelgrote ondernemingen; dat het als randperceel met een breedte van slechts 14,5 meter op het eerste gezicht in elk geval -zo goed als- helemaal in de bufferzone bedoeld in artikel 7 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen ligt; dat dit de wezenlijke oorzaak lijkt van de onbebouwbaarheid en onverkoopbaarheid waarover verzoeker zich beklaagt; dat hoe dan ook het voor verzoeker uit die onbebouwbaarheid en onverkoopbaarheid volgende nadeel in essentie zuiver financieel lijkt; dat hij niet concreet aannemelijk maakt dat dit financieel nadeel hem een nadeel doet lopen dat én ernstig is én maar moeilijk herstelbaar;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede schorsingsvoorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de BVBA KWEN in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien februari 2002, door :

de H.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. LUST.